

Olje- og energidepartementet
Postboks 8148 Dep
0033 OSLO

Deres ref.:
14.02.2014

Vår ref.:
2014/56-4 /NMJ/008

Saksbehandler
Tlf.: 77 75 05 00

Dato
04.04.2014

Høringsuttalelse - forslag til utlysning av blokker til 23. konsesjonsrunde

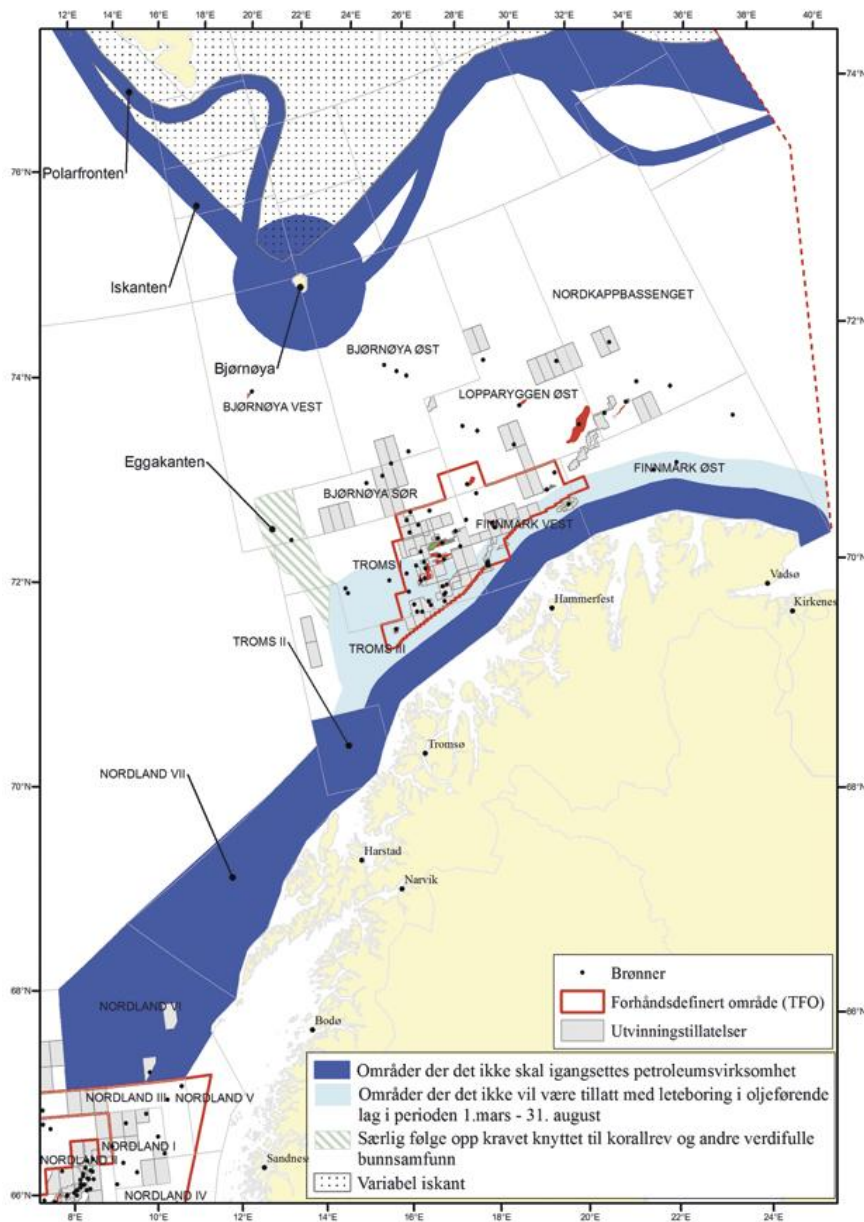
Vi viser til høringsbrev datert 14.02.2014 fra OED angående utlysning av blokker til 23. konsesjonsrunde. Utlysningen omfatter blant annet 33 blokker i Barentshavet sørøst og 19 blokker i Barentshavet sør. Nedenstående uttalelse fra Norsk Polarinstitutt (NP) retter seg kun mot nevnte blokker. Uttalelsen er i samsvar med tilsvarende uttalelse til 22. konsesjonsrunde¹, samt våre kommentarer til konsekvensutredningen for Barentshavet sørøst². I tillegg har vi vurdert om det har tilkommet ny, vesentlig informasjon etter avgivelse av tidligere uttalelser.

Det vises videre til St. Meld. nr. 8 (2005 – 2006) *Helhetlig forvaltning av det marine miljø i Barentshavet og havområdene utenfor Lofoten* og Meld. St. 10 (2010 – 2011) *Oppdatering av forvaltningsplanen for det marine miljø i Barentshavet og havområdene utenfor Lofoten* (heretter kalt *Forvaltningsplanen*) hvor særlig verdifulle områder (SVO-er) og rammer for petroleumsvirksomhet knyttet til disse områdene er fastlagt, jfr. figur 1. Utlysning omfatter områder lengre nord enn tidligere og nærmere særlig verdifulle og sårbare områder som Bjørnøya, polarfronten og iskanten. Vår uttalelse reflekterer spesielt over disse forholdene.

Med «Barentshavet sør» menes det tidligere åpnete området i Barentshavet og med «Barentshavet sørøst» mener vi det nylig åpnete området i øst.

¹ Brev datert 15.05.2012, ref. 2012/175/DV

² Brev datert 16.01.2013, ref. 2011/449-3/DV

Figur 1. Rammer for petroleumsvirksomhet i Barentshavet – Lofoten³

Kunnskapsgrunnlaget generelt

Kunnskapsgrunnlaget om arter og økosystemer i Barentshavet sørøst er fortsatt svært mangelfullt. I konsekvensutredningen ifm. åpningen av Barentshavet sørøst⁴ ble det hevdet at kunnskapen om naturressurser i området var «betydelig» og «sammenlignbar med kunnskapsnivået for åpnete områder i Barentshavet sør». NP vil igjen understreke, i tråd med vår kommentar til konsekvensutredningen, at selv om kunnskapsstatus ikke skiller seg vesentlig fra andre deler av Barentshavet så er ikke dette ensbetydende med at man har tilstrekkelig kunnskap. Kunnskapsmanglene er store, ikke minst når det gjelder variasjon gjennom året og mellom år, både

³ Figur 7.1 fra Meld. St. 10 (2010 – 2011) *Oppdatering av forvaltningsplanen for det marine miljø i Barentshavet og havområdene utenfor Lofoten.*

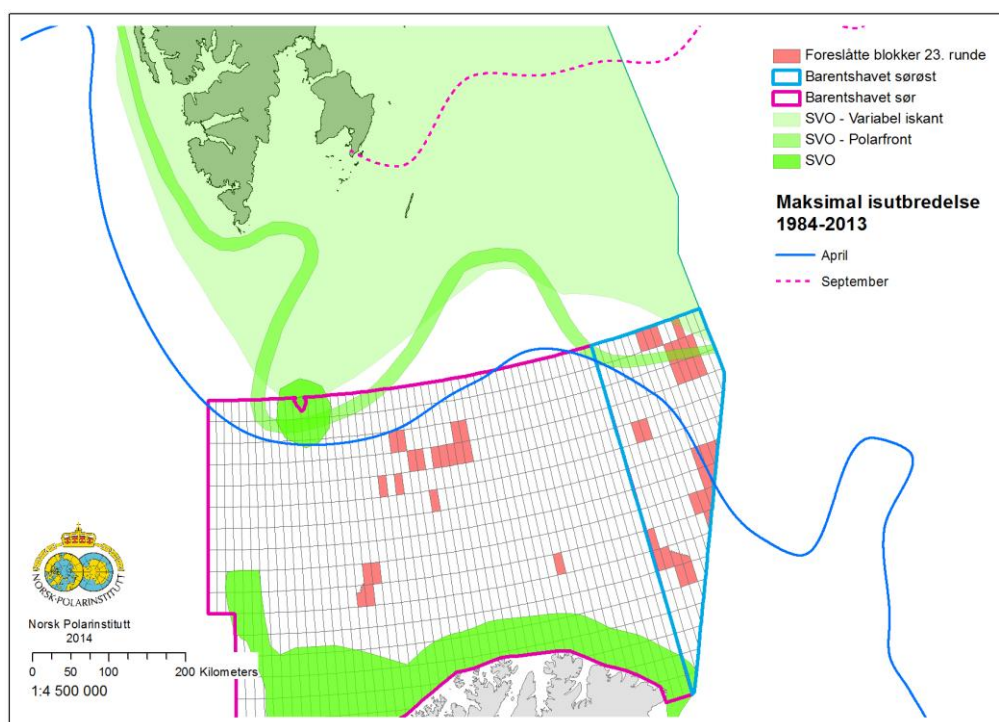
⁴ Olje- og Energidepartementet: Åpningsprosess for petroleumsvirksomhet i Barentshavet sørøst. Konsekvens- utredning etter petroleumsløven. 17. oktober 2012.

mhp. miljøverdi og sårbarhet⁵. NP vil også understreke behovet for å bedre kunnskapen om og forståelsen for hvordan klimaendringer vil påvirke miljøverdi og sårbarhet, og deretter i hvilken grad og i hvilket omfang petroleumsaktivitet vil kunne påvirke disse verdiene i lys av de forventede endringene.

Særlig verdifulle områder

I det omsøkte området er det gjennom *Forvaltningsplanen* identifisert særlig verdifulle og sårbare områder (SVO). Det er i tilknytning til SVO-ene lagt rammer for aktivitet, herunder for petroleumsvirksomhet. Av figur 1 fremgår det at *Forvaltningsplanen* spesifiserer at det i Barentshavet sør og sørøst ikke skal igangsettes petroleumsaktivitet i SVO-ene *Bjørnøya*, *Variabel iskant* og *Polarfront*. Noen av de foreslåtte blokkene i nordlige delene av Barentshavet sørøst er direkte overlappende med identifiserte SVO-er (figur 2). Dette gjelder blokkene 7335/3, 7435/10-12, 7436/1,10 og 7435/9.

Forvaltningsplanen beskriver SVO-ene som områder som «har vesentlig betydning for det biologiske mangfoldet og den biologiske produksjonen», hvor "eventuelle skadevirkninger, særlig fra klimaendringer, [kan] få langvarige eller irreversible konsekvenser". I de nordlige områdene av Barentshavet sør og sørøst, i områdene nær opp mot de identifiserte SVO-ene, er det dermed spesielt viktig å ta disse forholdene med i betraktning og innta en føre-var tilnærming når det gjelder aktivitet som kan påvirke områdene negativt. Det er videre viktig å ta høyde for at aktivitet som ligger utenfor SVO-ene kan påvirke disse områdene, for eksempel gjennom transport av forurensende stoffer som kan ha skadelige effekter. Muligheten for slik påvirkning og effekter av denne må derfor vurderes før det evt. settes i gang aktivitet i områder som grenser til etablerte SVO-er som kan påvirke verdiene i disse på en negativ måte.

Figur 2. Utlyste blokker i 23. konsesjonsrunde, SVO-er identifisert i St. Meld. nr. 8 (2005 – 2006) *Helhetlig forvaltning av det marine miljø i Barentshavet og havområdene utenfor Lofoten* og Meld. St. 10 (2010 – 2011) *Oppdatering av forvaltningsplanen for det marine miljø i Barentshavet og havområdene utenfor Lofoten* og maksimal isutbredelse i april og september i 30-årsperioden 1984-2013.

⁵ Se blant annet konklusjon om kunnskapsstatus i Meld. St. 36 (2012-2013) *Nye muligheter for Nord-Norge – åpning av Barentshavet sørøst for petroleumsvirksomhet*

Om polarfronten spesielt

Polarfronten er betegnelsen på det skillet som opptrer der varmt atlantisk vann møter kaldt arktisk vann. Denne temperaturgradienten bidrar til omrøring av vannmasser, som igjen gjør området svært produktivt. Denne produksjonen bidrar til at området er et svært viktig næringsområde for en lang rekke dyrearter, f.eks. mange arter trekkende sjøfugl, sel og hval.

Klimaendringer kan endre polarfrontens plassering og intensitet gjennom endringer i havtemperatur og havstrømmer. Eksempler på dette kan sees langs vestkysten av Spitsbergen, hvor man har sett stor variasjon i temperatur, salinitet og strømmønstre det siste tiåret.

Noen av de foreslåtte blokkene i nordlige delene av Barentshavet sørøst (7335/3, 7435/10-12 og 7436/1,10) er direkte overlappende med SVO-en *Polarfront* (se figur 2). Forvaltningsplanen sier følgende om rammer for petroleumsvirksomhet ifm. polarfronten: «*I områdene ved iskanten og polarfronten skal det ikke igangsettes petroleumsvirksomhet i denne stortingsperioden*».

Om iskantsonen spesielt

NP finner det hensiktsmessig å belyse særlige forhold rundt isutbredelse og iskantsonen som er relevant for området omfattet av forslaget til blokker i 23. konsesjonsrunde⁶.

Iskantsonen er, fra den ytre grensen for isutbredelse og i hele det arealet hvor lys slipper gjennom isdekket, et område med forhøyet økologisk sårbarhet. Avhengig av hvilke sårbare miljø- og naturressursverdier det er snakk om, er det forhøyet sårbarhet fra grensen for maksimal isutbredelse (for eksempel ansamlinger av sjøfugl og sjøpattedyr), inn under isen (for eksempel primærproduksjon) og innenfor grensen for tett drivis eller fastis (for eksempel isbjørn opptrer i spesielt stor tetthet i et belte mot arealer med lavere isdekke). Den økologiske sårbarheten er størst i vår- og sommerperioden. Iskantsonen (og polarfronten) er også blant de viktigste leve- og næringsområdene for nøkkelarter som lodde og polartorsk. Disse artene er også svært viktige som byttedyr for mange arter sjøfugl og sjøpattedyr, i tillegg til å være viktige for de kommersielle fiskeriene.

Iskantsonen og iskanthabitater generelt har også avgjørende betydning for det totale årlige energibudsjettet til mange arktiske endemiske arter som ismåke, ringsel, isbjørn, narhval, hvithval og grønlandshval. Flere av disse er rødlistearter både nasjonalt og internasjonalt. I tillegg er disse habitatene også viktige for mange trekkende arter, som krykkje og teist. Forstyrrende påvirkning på disse habitatene kan derfor ha konsekvenser på bestandsnivå hos mange av artene (f.eks. Reeves et al. 2014⁷).

Figur 3 viser den månedlige grensen for maksimal isutbredelse gjennom året, basert på datamateriale fra 30-årsperioden 1984-2013⁸. Maksimal isutbredelse ligger tidvis godt sør for den

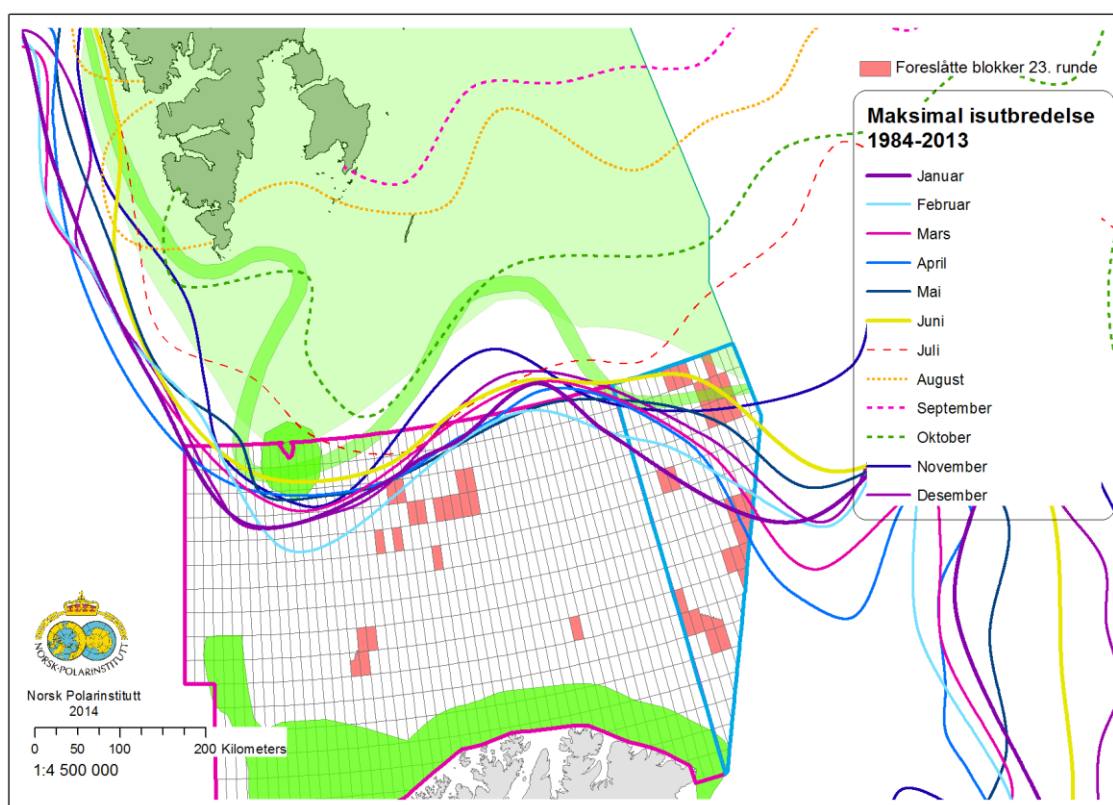
⁶ Flere detaljer om isutbredelse og iskantsone og fremstilling av iskantsonen som sårbart areal finnes på Norsk Polarinstituttets hjemmesider (www.npolar.no).

⁷ Reeves RR, Ewins PJ, Agbayani S, Heide-Jørgensen MP, Kovacs KM, Lydersen C, Suydam R, Elliott W, Polet G, van Dijk Y og Blijleven R. 2014. Distribution of endemic cetaceans in relation to hydrocarbon development and commercial shipping in a warming Arctic. *Marine Policy* 44: 375-389.

⁸ Standard normalperiode brukt innen klimatologi er en fast 30-årsperiode, for tiden 1961-1990 (som endres til 1991-2020 i 2021). Siden klimaendringene skjer raskt og det er viktig å fange de pågående endringene og vi har derfor benytter data fra de siste fortløpende 30 år for å fange de pågående endringene. Med en 30-årsperiode av data som utgangspunkt kan dette i noen grad brukes som et mål på sannsynlighet for is, ikke minst på kort sikt.

etablerte SVO-en *Variabel iskant*. Flere av de foreslåtte blokkene i sentrale deler av Barentshavet sør og blokkene nord i Barentshavet sørøst ligger nært eller innenfor maksimalgrensen for isutbredelse i perioden fra og med november til og med juni. Dette gjelder blokkene 7234/3, 7235/1-5, 7234/6-9, 7234/11-12, 7235/7, 7322/3, 7323/1, 7323/5-6, 7332/9, 7333/7, 7335/1-3, 7336/1, 7434/7-9, 7435/9-12 og 7436/10. Dette er forhold som må tas i betraktning i forbindelse med vurdering av aktivitet i disse områdene.

En av de foreslåtte blokkene i den nordlige delen av Barentshavet sørøst (7435/9) er direkte overlappende med SVO-en *Variabel iskant* (se figur 2). Forvaltningsplanen sier følgende om rammer for petroleumsvirksomhet ifm. iskanten: «I områdene ved iskanten og polarfronten skal det ikke igangsettes petroleumsvirksomhet i denne stortingsperioden».

Figur 3. Maksimal månedvis isutbredelse for 30-år perioden 1984-2013 sammenholdt med foreslåtte blokker i 23. konsesjonsrunde.

Sjøfugl med opprinnelse fra Bjørnøya, Svalbard og Hornøya og vinterutbredelse

Barentshavet er et produktivt hav og har gjennom hele året store konsentrasjoner av sjøfugl. Sjøfugl er spesielt sårbar for oljesøl da de er helt avhengig av fjærdraktens isolerende egenskaper for overlevelse. Dette er egenskaper som kan ødelegges av en dråpe olje.

Bjørnøya er et sentralt område i det viktigste hekke- og næringsområdet for sjøfugl i norsk territorium, og har samlet sett de største sjøfuglkoloniene på den nordlige halvkule. Lokalitetens høye verdi er dokumentert gjennom NPs overvåking som har pågått siden 1986 og det nasjonale kartleggings- og overvåkings-programmet SEAPOP (se <http://www.seapop.no>). I tillegg til at sjøfugl generelt er sårbar for oljesøl, er noen av artene som hekker på Bjørnøya under press av andre årsaker. For eksempel er bestandene av polarmåke og polarlomvi av ulike årsaker i nedgang, og følgelig ekstra sårbar for påvirkning. Undersøkelser har vist at polarmåkebestanden på Bjørnøya er på vei til å forsvinne helt som et resultat av bl.a. høy miljøgiftbelastning hos

voksne fugler⁹. Arten er i dag klassifisert som "nær truet" på den norske rødlista, men er foreslått oppjustert til "sterkt truet".

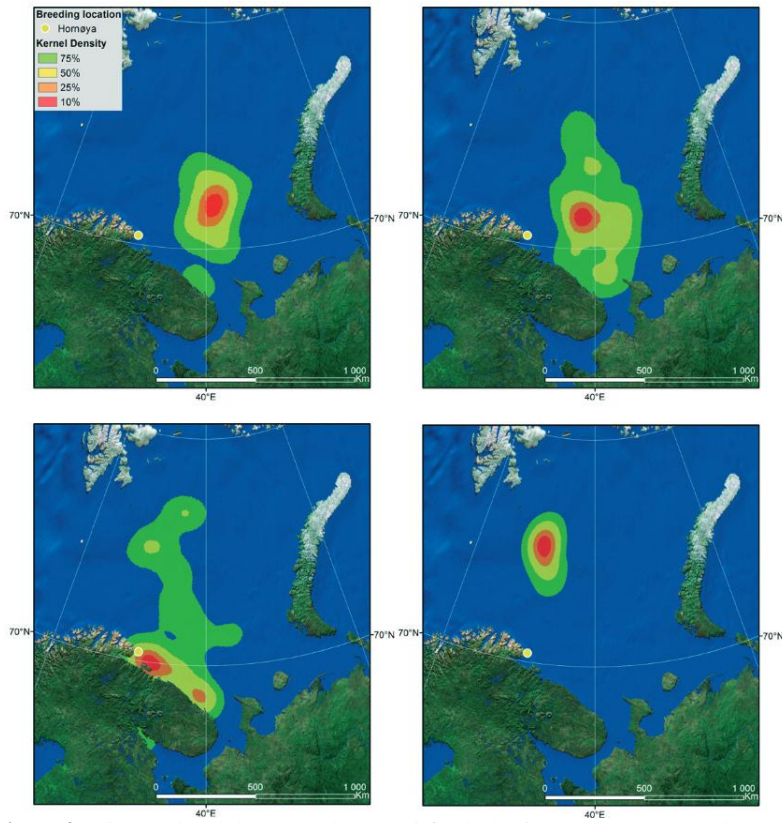
Vi har fortsatt svært mangelfull kunnskap om bestandstilhørighet for de ulike bestandene av sjøfugl i Barentshavet. Vi vet at det for noen arter er bestander fra forskjellige områder som har tilhold i Barentshavet til ulike tider av året. Kunnskap om hvilken bestand som påvirkes er avgjørende for å kunne gi svar på hvilke konsekvenser et eventuelt uhellsutslipp vil kunne få. SEATRACK er et storskala program som skal kartlegge trekkruiter og vinterområder for norske sjøfuglbestander og bestander i våre naboland som kommer inn i norske farvann. Programmet baserer seg på bruk av ny teknologi, såkalte lysloggere, og er fullfinansiert i tre år fra og med 2014. Gjennom dette programmet forventer vi å få vesentlig forbedret kunnskap om hvilke bestander som er tilstede i Barentshavet til enhver tid. Således vil vi lettere kunne forutsi skadeomfang på bestandsnivå ved eventuelle uhellsutslipp. Generelt sett kan vi imidlertid indikere at hele området mellom Bjørnøya og Barentshavet sørøst er viktig for sjøfugl i vintersesongen, mens hekkeområdene er særlig viktig sommerstid når hele bestander til stede og er i aktivt næringssøk hele våren/sommeren.

Lysloggere er allerede brukt i enkelte undersøkelser i mindre skala. Vinterutbredelsen og trekkmønstrene til lomvi og polarlomvi ble studert i Barentshavet i perioden 2007-2010 ved bruk av lysloggere¹⁰. Resultatene viste at polarlomvi fra hekkekoloniene på Svalbard, Bjørnøya og Hornøya (Finnmark) er til stede i Barentshavet på ulike tidspunkt gjennom vinteren, særlig i perioden november til januar. Polarlomvi fra Hornøya er i østlige Barentshavet hele vinteren (figur 4). Videre fant man at lomvi fra Bjørnøya bruker det østlige Barentshavet hele året (figur 5).

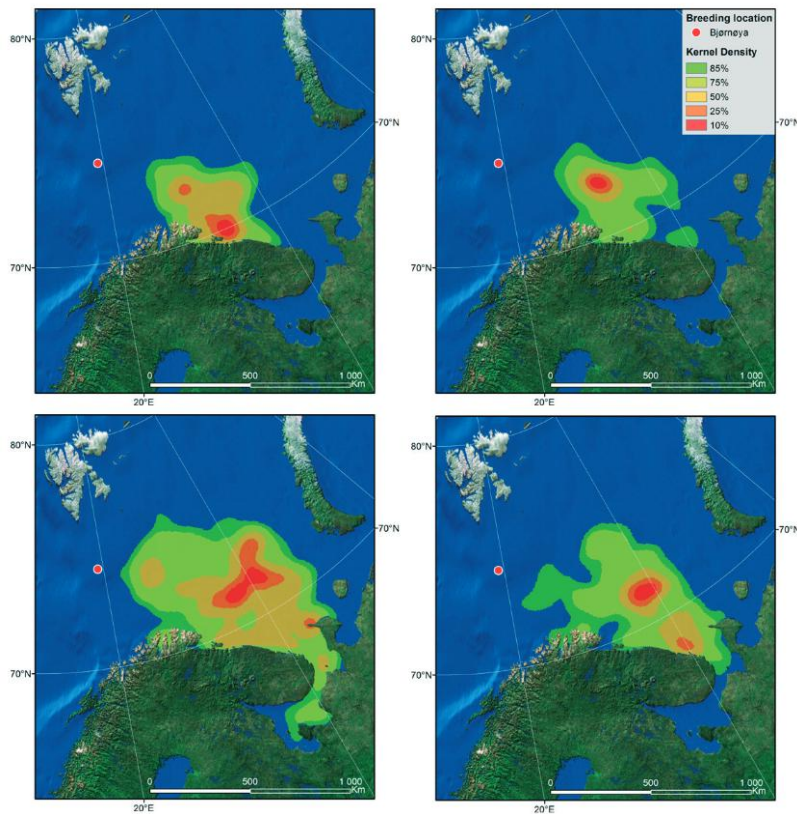
---

⁹ Erikstad & Strøm. 2012. Effekter av miljøgifter på bestanden av polarmåke på Bjørnøya: sluttrapport til Svalbards miljøvernfond. NP Kortrapport 25/2012.

¹⁰ Steen, Lorentzen & Strøm. 2013. Winter distribution of guillemots (*Uria* spp.) in the Barents Sea NP Rapport 141/2013.

Figur 4. Vinterutbredelse av polarlomvi fra kolonien ved Hornøya, desember (øverst til venstre), januar (øverst til høyre), februar (nede til venstre) og mars (nede til høyre). Kilde: Steen et al. (2013).

Figur 5. Vinterutbredelse av lomvi fra kolonien ved Bjørnøya, august (oppe til venstre), september (oppe til høyre), oktober (nede til venstre) og november (nede til høyre). Kilde: Steen et al. (2013).

Pattedyr

Kunnskap om forekomsten av sjøpattedyr i Barentshavet er kun generell og overfladisk. Basert på Havforskningsinstituttets talletokt fra sent på 1980-tallet har man generell oversikt over fordeling av hvalarter sommerstid. Man har god oversikt over de pelagiske selartene i kasteområdene i Vesterisen, og har kartlagt vandringsmønstre til isbjørn i Barentshavet i flere tiår. Felles for kunnskap om hval og sel er at man har lite kunnskap om forekomst og utbredelse av de forskjellige artene gjennom året. Isbjørn trives i iskantsonen over grunne havområder, og data fra satellittmerkete isbjørnbinner viser at isbjørn forekommer i områdene for de foreslåtte blokkene som ligger innenfor grensen av maksimal isutbredelse når det er is der.

Vurderinger knyttet til respons og beredskap i iskantsonen

Uhellsutslipp i de nordligste blokkene (7335/1-3, 7336/1, 7435/10-12, 7436/10, 7434/7-9, 7435/9, 7322/3, 7323/1, 7234/3, 6, 7-9 og 11-12, og 7235/1-5 og 7) vil under ugunstige is- og værforhold kunne komme i kontakt med is. Det er fortsatt store kunnskapshull knyttet til effekter av olje i is. Ekspertiser på dispergering av oljesøl og representanter fra operative organer innenfor Arktisk råds undergruppe på respons og beredskap (EPPR) som deltok på workshop-en «Oilinice» i november 2013¹¹ understreket på nytt at responsstrategier i is er utfordrende, at det generelt er lav effektivitet på bekjempingsstrategier i is, deteksjon av olje i is selv med flere observasjonsplattformer (satellitt/UAS/radar/IR) er utfordrende samt at flerårsisen er et viktig habitat med nærvær av isavhengige arter med særlig sårbarhet. Dette understreker behovet for å utøve aktsomhet ifm. evt. aktivitet som berører områder der det kan forventes innslag av drivis.

Noen av de foreslåtte blokkene (7434/7-9 og 7435/9) ligger lengre mot nord enn tidligere, noe som medfører at avstanden til beredskap med base på fastlandet øker. På lik linje med vår uttalelse til konsekvensutredningen for Barentshavet sørøst, mener vi fortsatt at begrensningene i og utfordringene knyttet til beredskap og beredskapsteknologi er betydelige. I alle utslippssituasjoner i farvann uten is er det kun en liten del av oljen som blir rensket opp, og kunnskap om langtidseffekter er fortsatt ufullstendig. Disse manglene blir mer tydelig og svært alvorlige når vi snakker om utslipp i isfylte farvann, hvor de teknologiske og fysiske begrensningene for oppsamling øker betraktelig. NP mener fortsatt det er behov for en mer reell framstilling av slike begrensninger for bedre å kunne ta en stilling til reell miljørisiko forbundet med petroleumsvirksomhet i disse områdene. Havariet av fryseskipet Petrozavodsk i 2009 understreker også hvor vanskelig beredskap, oppsamling og berging kan være i slike farvann. Før utlysning av blokker bør det i lys av forannevnte bekymringer redegjøres for og dokumenteres hvorvidt eksisterende beredskap er tilstrekkelig til å håndtere uhellssituasjoner i de aktuelle områdene, og evt. hvordan beredskapen planlegges styrket, både gjennom styrking av beredskap på fastlandet, på installasjoner og fartøy mv.

Seismikk og effekter av seismikk på marin fauna

Norsk Polarinstitut har tidligere vist til det mangelfulle kunnskapsgrunnlaget når det gjelder effekter av seismikk på marin fauna. I forbindelse med konsekvensutredningen for åpning av Barentshavet sørøst⁴ og konsekvensutredningen for åpningen av havområdene rundt Jan Mayen¹² konkluderte de to utredningene svært ulikt når det gjelder effekter av seismikk på fisk og fiskeriene. I utredningen for Jan Mayen sto det: «*Det er ikke påvist negative effekter for fisk eller*

¹¹ Nærmere informasjon: <http://www.arctic-council.org/eppr/presentations-from-oil-in-ice-workshop-in-tromso-4-5-nov-2013/>

¹² Olje- og Energidepartementet: Åpningsprosess for petroleumsvirksomhet i havområdene ved Jan Mayen. Konsekvensutredning etter petroleumsløven. 16. oktober 2012.

fiskeriene verken som følge av denne type utslipp eller seismiske undersøkelser. Det forskes fortsatt på langtidseffekter.»), mens det i utredningen for Barentshavet sørøst sto: «Et omfattende forsøk som ble utført på Nordkappbanken, viste at seismisk aktivitet hadde stor innvirkning på fangstene i det kommersielle fisket etter torsk og hyse.» Videre står: ”Analyser av fangstdagbøker til norske linebåter som fisket etter torsk i et område hvor det ble startet opp seismiske undersøkelser, viste 55–80% lavere fangster for linene innenfor området med seismisk aktivitet sammenlignet med liner som stod utenfor. Tilsvarende analyser av fangstdagbøker fra trålere har vist nedgang i torskefangster på hele 80%.”, dette siste tatt fra publikasjonen «Havets ressurser og miljø 2008»¹³ fra Havforskningsinstituttet. Denne uoverensstemmelsen i uttalelser til to samtidige konsekvensutredninger reflekterer meget godt det mangelfulle kunnskapsgrunnlaget vi påpeker.

Konklusjon

Den 23. konsesjonsrunden tar sikte på å bevege norsk petroleumsvirksomhet lengre nord enn tidligere, nærmere sårbare sjøfuglkolonier på Bjørnøya, nærmere grensen for maksimal isutbredelse, overlappende med polarfronten i Barentshavet sørøst, og både nærmere og til dels innenfor etablerte særlig verdifulle og sårbare områder (SVO-er) hvor rammer for petroleumsvirksomhet er fastlagt gjennom *Forvaltningsplanen*.

Grensen for maksimal isutbredelse i perioden 1984 – 2013 (siste 30-års periode) varierer relativt lite i perioden november til og med juni. I denne perioden overlapper iskantsonen med noen av de nordligste av de foreslåtte blokkene. Dette betyr at blokkene 7335/1-3, 7336/1, 7435/10-12, 7436/10, 7434/7-9 og 7435/9 i nordøstlige del av Barentshavet sørøst (kalt region A – cf. figur 6), samt blokkene 7322/3 og 7323/1 i Barentshavet sør (innenfor region B – cf. figur 6) kan komme til å berøre sårbare områder og/eller arter i tilknytning til iskantsonen i perioden fra og med november til og med juni. Mange av blokkene i midtre del av Barentshavet sørøst ligger i et område som kan komme i berøring med sårbare områder tilknyttet iskantsonen i perioden januar til og med april. Dette gjelder blokkene 7234/3, 7234/6, 7234/9, 7235/1-5, 7235/7, 7332/9 og 7333/7 (innenfor region C - cf. figur 6). En av de foreslåtte blokkene nordøst i Barentshavet sørøst (7435/9) er direkte overlappende med SVO *Variabel iskant* og blokkene 7335/3, 7435/10-12 og 7436/1,10 ligger enten innenfor eller er i berøring med SVO *Polarfont*. I disse områdene skal det i følge *Forvaltningsplanen* ikke igangsettes petroleumsvirksomhet.

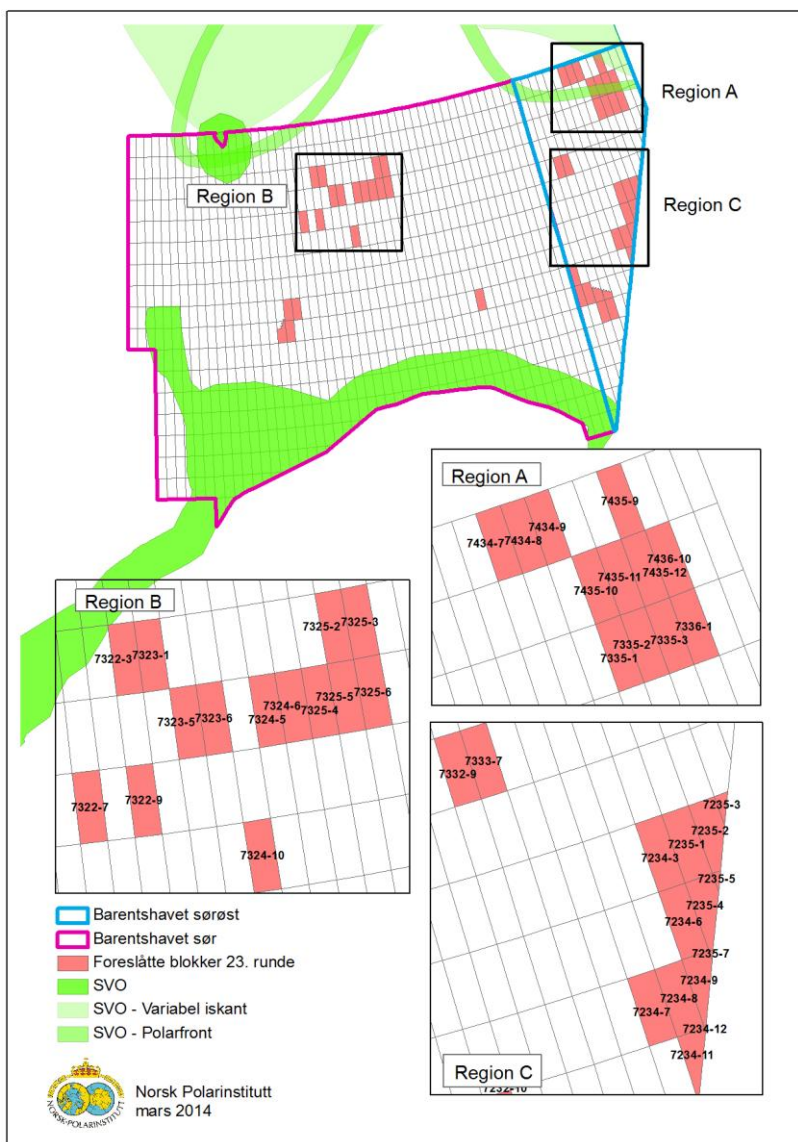
Norsk Polarinstitutt mener at følgende foreslåtte blokker som direkte berører *Forvaltningsplanens* SVO *Polarfont* eller *Variabel iskant* ikke bør legges ut: 7335/3, 7336-1, 7435/9-12 og 7436/10.

På bakgrunn av sannsynligheten for påvirkning på arealer med forhøyet økologisk sårbarhet i iskantsonen og polarfronten **anbefaler Norsk Polarinstitutt i tillegg at følgende blokker i region A (nordøstlige del av Barentshavet sørøst) og i region B i Barentshavet sør ikke legges ut: 7322/3, 7323/1, 7335/1-3 og 7434/7-9.**

Videre mener Norsk Polarinstitutt at det bør legges boretidsbegrensninger i region C, i midtre del av Barentshavet sørøst, dvs. følgende blokker: 7234/3, 7234/6-9, 7234/11-12, 7235/1-5, 7235/7, 7332/9 og 7333/7. Boring bør ikke tillates i perioden 1. januar – 30. april i dette området. Selv om sårbarheten er størst om våren, når produksjonen er høyest, må det tas høyde for at et evt. oljesøl i januar etter all sannsynlighet vil bli værende i området. Her vil

¹³ Gjøsæter, H., Huse, G., Robberstad, Y. og Skogen, M. (red.) 2008. Havets ressurser og miljø 2008. Fisken og havet, sænr. 1–2008

den mangelfulle kunnskapen vi har om olje i is måtte gis stor betydning og medføre en føre-var-tilnærming.

Figur 6. Oversikt over foreslåtte blokker i 23. konsesjonsrunde.

Norsk Polarinstitutt mener videre at Olje- og energidepartementet (OED) bør redegjøre nærmere for og dokumentere hvorvidt eksisterende beredskap er tilstrekkelig til å håndtere uhellssituasjoner i områdene, og redegjøre for hvordan man planlegger å få beredskap opp på et nødvendig og forsvarlig nivå der den ikke er tilstrekkelig i dag.

Med vennlig hilsen

Jan-Gunnar Winther
Direktør

Ingrid Berthinussen
Avdelingsdirektør

Dokumentet er elektronisk godkjent og har derfor ikke håndskrevet signatur